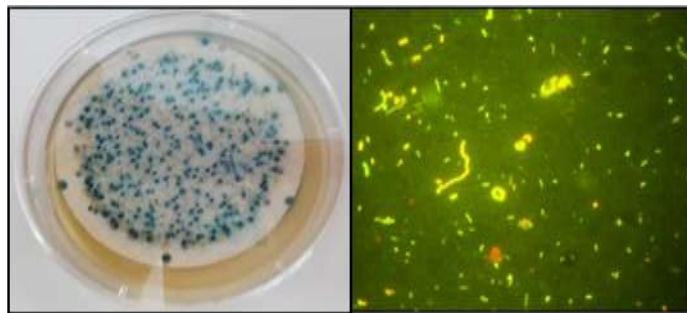

BAKTERIO-POPULAZIOAK ZENBATZEKO OINARRIZKO METODOAK

AUTOEBALUAZIOA: LAGINKETA

Inés Arana, Maite Orruño

Immunologia, Mikrobiologia eta Parasitologia Saila

Universidad del País Vasco/Euskal Herriko Unibertsitatea

1. GAIA. LAGINKETA

1. Laginak adierazgarriak izan behar dira, hau da:

- a. Laginen hiruna ale hartu behar dira beti.
- b. Ibai baten ur-laginak leku kutsatuenetik jaso behar dira.
- c. Lagin klinikoak hartzeko, mikroorganismoa aurkitzeko probabilitate handia eta kutsatzeko probabilitate txikia dituen lekua aukeratu behar da gaixotasunaren fase egokienean.

2. Lagina hartzeko orduan, zein da laginaren kantitate edo bolumen egokiena?

- a. 30 - 300 ml edo mg hartu behar dira beti.
- b. Laginaren kantitatea ikerketa egiteko nahikoa izan behar da.
- c. Ikerketak baliotasun estatistikoa izateko, lagin nahikoa hartu behar da analisiak 3 aldiz egiteko.

3. Laginen etiketatzea eta identifikazioa:

- a. Lagin klinikoen kasuan, laginketa-lekua adierazi behar da.
- b. Lagin klinikoen kasuan, gaixoaren izena, adina eta sexua baino ez dira agertu behar.
- c. Errotulatzailerak iraunkorrak erabili behar dira laginak etiketatzeko.

4. Laginak hartzeko, mantentzeko eta garraiatzeko erabilitako ontziei buruz:

- a. Edozein lagin hartzeko eta garraiatzeko gomendutariko ontziak plastikozko poltsak dira baldin eta garbi, lehor eta esteril badaude.
- b. Ontziek hermetikoki itxi behar dute, esterilizatu ondoren ez kutsatzeko.
- c. Ontziak autoklabean esterilizatu ahal den edozein materialez eginda egon daitezke.

5. Laginak hartzeko gainazal solidoetatik:

- a. a. "Kotoiaren teknika" erabili ohi da (torunda/hisopo esterilak erabiliz).
- b. b. Gainazalaren zati bat hartzen/ebakitzen da.
- c. c. Ezin dira laginik hartu

6. Ur-laginak hartzeko:

- a. Laginuketak egiteko botilak (Nansen, Niskin, etab.) egokiak dira ur-lagin mota guztiak hartzeko.
- b. Gainazaleko edo sakontasun gutxiko ur-laginak hartzeko metodorik errazena hau da: botila garbia eta esterila urperatu, uraren azpian ireki eta lagina hartu.
- c. Txorrota edo iturri baten ur-lagina hartzeko, txorrota ireki, 1-2 minutu itxaron eta lagina hartu beirazko botila esteril batean.

7. Zer da "corer" bat?

- a. Sedimentuen laginak hartzeko erabiltzen den aparatua.
- b. Lagin fekalak hartzeko erabiltzen den aparatua.
- c. Lagin klinikoak kontserbatzeko hozte-sistema.

8. Zer da laminokultibo bat?

- a. Porta baten gaineko geruzan hazten diren mikroorganismoak zenbatzeko sistema.
- b. Birusen laginketa eta kuantifikazioa egiteko sistema.
- c. Gainazalen laginketa egiteko eta, inkubatu ondoren, mikroorganismoa talde zehaztuak kuantifikatzeko sistema.

1. GAIA. LAGINKETA

9. Laginen garraio eta biltegitzeari buruz:

- Laginak azkar eta, normalean, tenperatura baxuan garraiatu behar dira laborategira.
- Laginak giro-tenperaturan garraiatu behar dira, mikroorganismoen jarduera alda ez daitezen.
- Elikagaien lagin guztiak izoztuak garraiatu eta biltegitatu behar dira.

10. Laginen biltegitzeari buruz:

- Lagin guztiak hotzean biltegitatu behar dira.
- Lagin guztiak izoztuak biltegitatu behar dira.
- Aurreko erantzunak okerrak dira.

11. Testuinguru honetan, zer da garraio-medioa?

- Laginak garraiatzeko erabiltzen den edozein ibilgailu.
- Laginak tenperatura baxuan garraiatzeko edozein sistema (adib. hozkailua)
- Laginen garraiatzeko diseinatutako hazkuntza-medioa.

12. Finkapena:

- Mikrobiologian ez da erabiltzen.
- Laginen analisisan zelula kultibagarriak zenbatu behar badira ez da erabiltzen.
- Mikrobiologian finkatzaile kimikoak baino ez dira erabiltzen (abd. formaldehidoa).

13. Elikagai solidoen laginak, nola tratatzen dira?

- Elikagaiaren zati bat pisatzen da, diluitzailearen bolumen egokia gehitzen da, birrintzen dira eta lagin likidoa izango balitz bezala tratatzen dira.
- Elikagaia birrintzen da eta hazkuntza-medioa duten plaketan hedatzen da.
- Ez dira tratatzen, lagin hauek aztertzeko laminokultiboak erabiltzen dira.

14. Zer da “Stomacher” bat?

- Mikroorganismoak garraiatzeko sistema.
- Sedimentuen laginak hartzeko aparatua.
- Elikagaiak birrintzeko aparatua.

15. Itsas ura analizatzeko, zein da diluitzailerik egokiena?

- Ur destilatu esterila
- Gatz-soluzio (% 0,9NaCl) esterila
- Itsas ur naturala, iragazi eta esterilizatu ondoren.

16. Laginaren analisi zuzena egiteko, diluitzailearen hautaketa garrantzitsua da.

- Orokorrean, diluitzaile bera erabiltzen da lagina prestatzeko eta diluzioak egiteko erabiltzen da.
- Gomendaturiko diluitzaile bakarrak ur destilatua, serum fisiologikoa eta itsas ura dira.
- Diluitzaileek ez dute inoiz elikagairik.

17. Diluitzaileen erabilera(k) laginak tratatzeko:

- Ez du batere aldatzen lagina, diluitzaileek elikagairik ez dutelako.
- Lagin likidoekin baino ezin da egin.
- Laginaren analisi errazagoa eta zuzenagoa baimentzen du.

1. GAIA. LAGINKETA

18. Diluitzaileak beharrezkoak dira:

- a. Lagina diluitu egin behar denean mikroorganismoen dentsitatea handia delako.
- b. Lagina kontzentratu egin behar denean mikroorganismoen dentsitatea baxua delako.
- c. Kasu bietan.

19. Laginen prozesaketari buruz, zein da zuzena?

- a. Lagin likidoak liofilizatu behar dira bere pisu zehatza jakiteko.
- b. Batzuetan laginak kontzentratu behar dira.
- c. Ez da komeni diluitzailerik erabiltzea, lagina diluitzen duelako.

20. Sodio kloruroa prestatzen dugunean, zer esan nahi du %0,9 (w/v)?

- a. 0,9 g sodio kloruro eta 100 ml ur
- b. 0,9 mg sodio kloruro eta 100 ml ur
- c. 0,9 g sodio kloruro eta litro bat ur